

De magie van Oeganda

De parelwitte glimlach van de goedlachse mensen, de zon die een parelachtige gloed verzorgt over de savanne, en de Berggorilla die als een pareltje uit een doosje zomaar opeens achter mij stond. Oeganda werd door Winston Churchill gedoopt tot “de Parel van Afrika”. Begin 1900 was dit, en hij doelde hiermee op de unieke landschappelijke kenmerken van het land. Voordat ik naar Oeganda reisde, kon ik me niet zo goed een voorstelling maken van deze parel. Nu wel.

Mijn naam is Titia Doornbos Clevering, zelfstandig reisadviseur. In die hoedanigheid werd ik uitgenodigd in Oeganda om te ontdekken wat het land te bieden heeft. Met twee collega's uit de reisbranche en onze chauffeur/gids Rogers, beleefde ik een reis met alleen maar hoogtepunten.

De reis start in Entebbe en na een goede nachtrust rijden we richting het noordoosten om uit te komen in de buurt van de Murchison waterval. Een lange reisdag, maar onderweg is genoeg te zien. Dorpen in lintbe-

bouwing met handel aan de kant van de weg nemen mij mee in het Afrika gevoel en maken me ongeduldig nieuwsgierig naar wat komen gaat.

Voordat we inchecken bij ons hotel in Murchison Falls National Park neemt Rogers ons mee naar de gelijknamige waterval. Met een oerkracht dendert de Nijl hier ruim 60 meter naar beneden. Wat moeder natuur hier heeft gecreëerd is op zijn minst creatief te noemen. De zon zakt langzaam het water in en maakt plaats voor avondrood. Tropisch regenwoud aan

de oevers, met alle kleuren groen die je maar kan bedenken, maakt de creatie af tot een magisch geheel. Als we naar onze lodge rijden, worden we begroet door olifanten en giraffes. Het eerste wild op een reis voelt altijd bijzonder, alsof je alvast iets kan afstrepen, en niet meer bang hoeft te zijn dat een reis tegenvalt. Het blijkt een voorproefje op de volgende dag waar een game-drive bij zonsopkomst op de agenda staat. Mist trekt over het land en het ochtendgloren kleurt de horizon. Palm- en cactusbomen op de vlakte, grazende antilopen

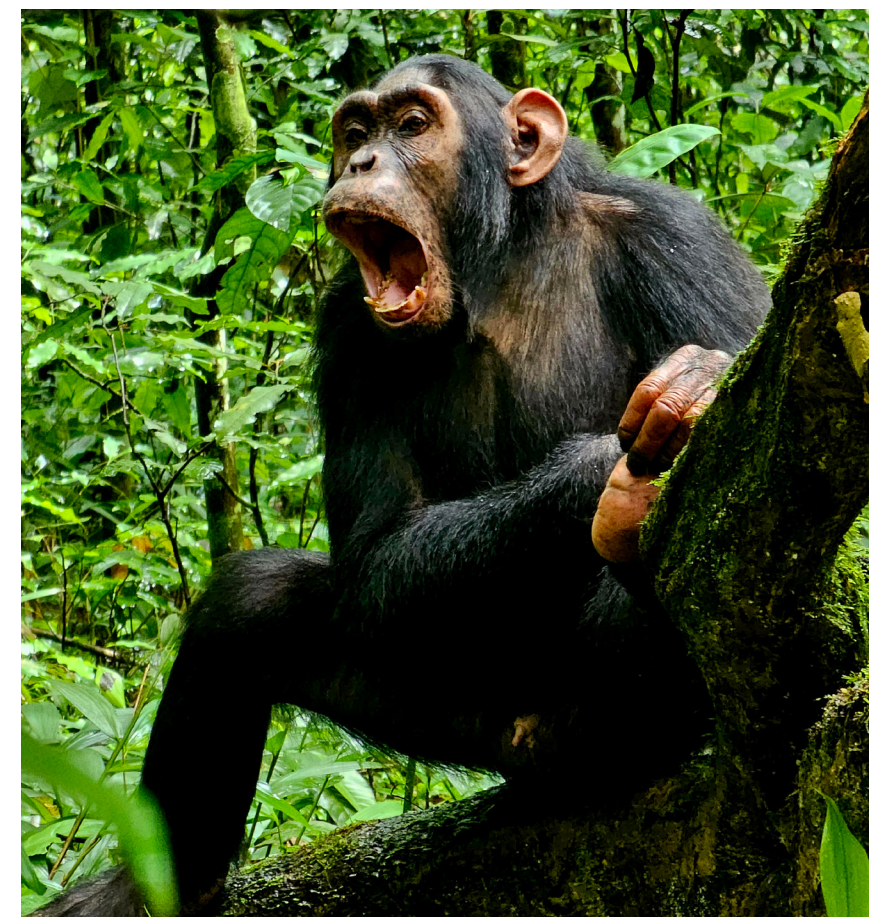

op de voorgrond en gracieus wandelende giraffes in de verte. Een olifant neemt de tijd om de weg over te steken en kleurrijke vogels vertoeven in struikjes.

Alhoewel ik nog lang niet uitgekeken ben, is het tijd om deze mooie regio achter ons te laten en af te zakken richting Kibale Forest waar de Chimpanseetrekking gepland staat.

Ik ben vannacht diverse keren wakker geworden van harde regen en enkele imponerende onweersklappen. Het is regentijd en dat brengt soms een bui met zich mee. Zodra we het regenwoud instappen, drijven de laatste wolken weg en verzorgen zonnestralen magisch licht tussen de hoge bomen. De wandeling gaat over aardig vlak terrein en we treffen al snel een Chimpanseefamilie aan, die hoog in de bomen bivakkeert. Zij eten en wij hopen dat ze naar beneden komen. Onze ranger wijst naar twee kleine opdondertjes die door de bomen slingeren en ze vertelt dat de Chimpansees misschien dichterbij komen, als we nog even wachten. En zo lopen we wat heen en weer, totdat

de ranger mij tegenhoudt en wijst... En daar zit hij, de stoerste jongen van de klas, een Chimpanse. Quasi nonchalant zit hij een beetje te kriebelen aan zijn arm en kijkt om zich heen alsof hij wacht tot zijn vrienden met hem mee gaan op avontuur. Aan de grond genageld en zo stil dat

OVER DE BERGGORILLA TREKKING

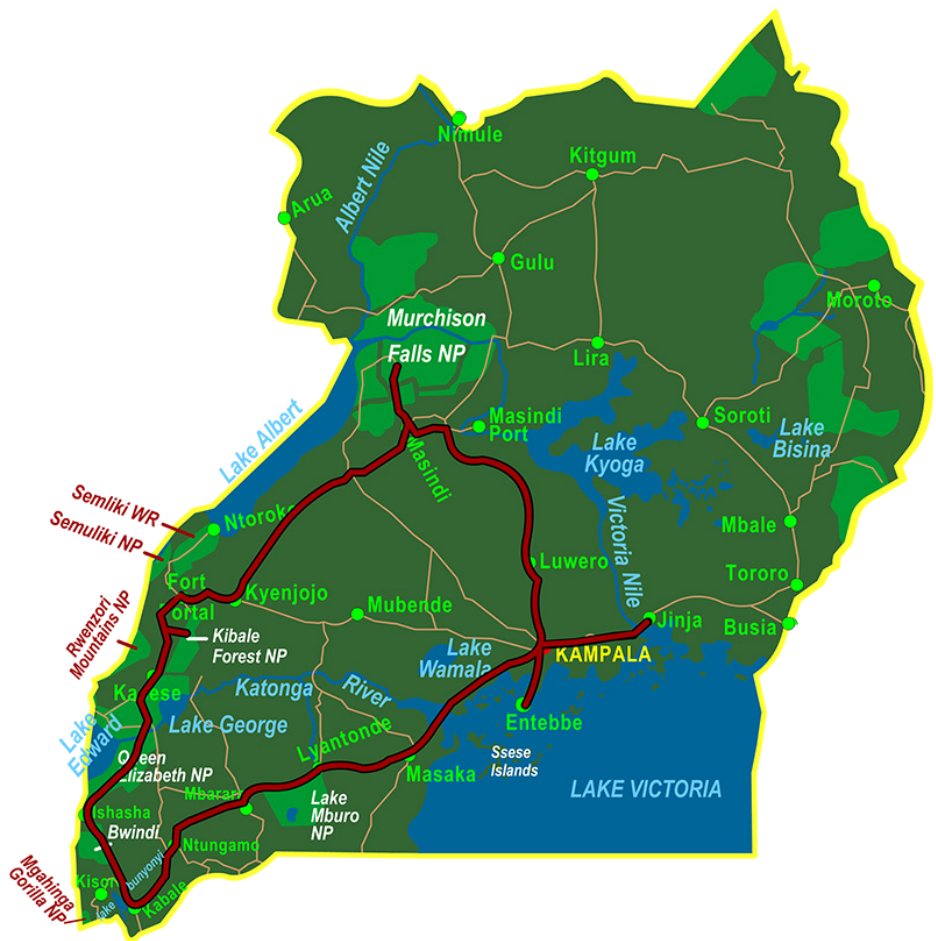
- Een Berggorilla-familie ontvangt slechts één groep met maximaal acht toeristen op een dag.

- De prijs van de Berggorilla vergunning is dit jaar verhoogd naar USD 800, en er zijn diverse vertrekpunten. Een vergunning kopen zou prioriteit moeten krijgen bij het plannen van je reis. Je wilt namelijk graag een vergunning op een dag die in je reisschema past, met een vertrekpunt en een hotel die daar bij aansluiten.

- Bij de start van de hike kan je een “porter” inhuren. Hij of zij draagt je rugzak en begeleidt je tijdens de trekking. Ik zou hier zeker gebruik van maken. Behalve dat je iemand financieel steunt in een gebied waar weinig werk is, is een helpende hand prettig.

KLEDING- ADVIES VOOR DE HIKES

- Lange broek en lange mouwen.
- Stevige wandelschoenen en sokken die over je broek kunnen. Dit in verband met ongedierte.
- Tuinhandschoenen. Dit lijkt overdreven maar je grijpt snel in stekelige takken.
- Regenkleding. Alhoewel een poncho prima is, belemmeren een regenbroek en jasje minder in de bewegingsvrijheid.
- Vergeet je mondkapje niet, deze is na Corona verplicht gebleven, ter preventie van overdraagbare ziektes.

ik mijn eigen hartslag hoor, sta ik te genieten van het moment. Onze ranger heeft echter nog een jonge Chimpansee waargenomen, waar ze ons mee naar toe neemt. Op een boomstronk zit de jongeling en draait zich om als ik dichterbij kom. Hij gaapt. Lange armen zwaaien, hij wrijft over

z’n gezicht, legt een hand in zijn nek en zwaait met zijn benen, om het slungelige lijf in de juiste positie te manoeuvreren. Ik moet lachen, het tafereel gaat op een manier zoals mijn zoons in hun pubertijd verveeld op de bank konden liggen. Ondanks dat ik mijn verwachtingen vooraf

niet kon omschrijven, besef ik dat ze deze ochtend allemaal overtroffen zijn.

Ik kan iedereen die naar Oeganda reist en de Chimpansee trekking inplant, aanraden om de middag vrij te plannen en deze bijzondere ontmoetingen even te laten bezinken. Wij reizen echter meteen verder langs twee kratermeren waar we een groepje schoolkinderen tegenkomen. Rogers zet de auto stil om kort te genieten van het uitzicht en daar grijpen de kinderen hun kans om onze aandacht te vragen. We maken foto’s en blazen een paar ballonnen voor ze op. Je begrijpt vast dat mijn hoofd tolt als ik aan het einde van de dag op mijn bed neer plof. “A day like a daydream” staat er in mijn dagboek geschreven. Inmiddels zijn we in Queen Elizabeth National Park aangekomen. Dit park bestaat uit een noordelijk en zuidelijk deel met

een minder interessant centraal stuk. Grote kolonies buffels en een familie leeuw die midden op de weg ligt uit te buiken maken hier onze dag. Het zuidelijk deel, de Ishasha sector, staat bekend om de boom-klimmende leeuwen. Met de bergen van Congo op de achtergrond heeft dit gebied wederom iets magisch’. Hier spotten we een luipaard met een jong, waarmee onze Big Five ervaring in Oeganda compleet is.

Om uit te komen bij Bwindi Forest rijden we verder richting het zuiden en leidt de weg ons langzaam maar zeker naar een hoger gelegen gebied. Onderweg stoppen we bij een klein schooltje. Ik maak kennis met de juf die ook een thuis biedt aan weeskinderen, en ik leer dat Oeganda erg bewust is van de voordelen van onderwijs. Kleine donkere klaslokalen of een kleed onder een boom, maar het is onderwijs. De juf laat mij trots de toetsen zien en het keukentje waar de maïspap voor de lunch klaargemaakt wordt. Als de kinderen ons uitzwaaien met een zelfgemaakt lied, stap ik een beetje aangeslagen de auto in. “Goodbye visitors, goodbye”.

In de regio van Bwindi Forest leven ruim 20 berggorilla-families die interactie met mensen gewend zijn. Wij gaan op zoek naar de Oruzogo-familie, waar twee Silverbacks het scepter zwaaien en twee vrouwtjes een baby’tje hebben. Onze hike begint met een afdaling, waarbij ik denk dat ik me net zo goed kan laten glijden dan dat ik een poging doe om te lopen. Na ongeveer drie kwartier afdalen begin ik me af te vragen of ik straks dezelfde weg terug moet, maar er is niet veel tijd om over dit vraagstuk na te denken, want onze ranger meldt dat we vlakbij de Oruzogo-familie zijn. We luisteren naar de laatste instructies als ik wat geritsel achter me hoor. Een Silverback. Dapper en elegant zit hij daar

PRAKTISCH

● Voor de beschreven route zou ik minimaal **twee weken** uittrekken.

● **KLM vliegt** in ongeveer 11 uur van Amsterdam naar Entebbe (korte tussenstop op de heenreis) De terugreis kan rechtstreeks, in ca 9 uur.

● Je kan ervoor kiezen om vanuit **Kigali, Rwanda** terug te vliegen naar Amsterdam. Na je bezoek aan Bwindi, reis je dan naar het zuiden.

● In de zomer is het **1 uur later** dan in Nederland. Tijdens onze wintertijd is het **2 uur later**.

● Je betaalt met de **Oegandese shilling**, en pinnen gaat prima. Dollars en euro's worden geaccepteerd maar kleine coupures omwisselen geeft geen gunstige koers. Dit geldt ook voor de lokale bevolking die geld wisselt.

● Oeganda bereis je het best met **een auto met chauffeur**. Die tegelijk je gids is.

● Oeganda kent **regentijden in het voorjaar en het najaar**. De prijzen voor accommodaties liggen over het algemeen lager en er zijn in die periodes minder toeristen. De buien zijn meestal kort en vallen aan het einde van de dag en 's nachts

tussen het groen. Met een dominante uitstraling en verfijnde bewegingen plukt hij bladeren en stopt deze in zijn mond. Ik voel me te gast aan zijn eettafel als hij tijd voor mij lijkt te nemen en stopt met eten. Maar het grote lichaam komt in beweging, meneer wandelt rustig bij mij langs en vervolgt zijn weg.

Ook de dames zijn inmiddels gevonden. Een route met diverse glijpartijen volgt, waarna we uitkomen bij een beekje. De hoge bomen lijken tot de hemel te reiken, ik hoor het water kabbelen, en daar zit ze, met haar baby stevig vast, verstopt onder haar brede armen, Mama Berggorilla. Het duurt even voordat het vrouwtje ons vertrouwt, maar uiteindelijk laat ze haar baby aan ons zien. Het kleine gezichtje met grote snuit en piekhaar lijkt een hoofd te hebben waarin nog ruimte is voor groei. De verhoudingen van deze mini zijn nog

ver te zoeken. Met zijn handjes stevig aan zijn moeder vastgegrepen en een liefdevolle arm van mama onder zijn kontje ligt hij ons aan te kijken.

Na dit magische moment verdwijnt de berggorilla tussen het groen en is het tijd om onze weg terug te zoeken. En ja, het is dezelfde route als heenreis maar nu omhoog.

Na de Gorilla trekking is het voor ons tijd om het oerwoud achter ons te laten en loopt onze reis langzaam ten einde. Via haarspeldbochten dalen we af van de 2400 meter waar we onze hike maakten. Steile afgronden met dichte bebossing voeren de boventoon op het eerste traject naar beneden. Hier liepen we, hier gleed ik naar beneden en klauterde ik weer omhoog. De imposante natuur maakt langzaam ruimte voor kleinschalige landbouw. Kinderen met koeien op de weg kijken ons na alsof ze niet

vaak toeristen zien. Voordat we in Entebbe aankomen maken we nog een overnachtingsstop bij Lake Bunyonyi. Behalve dat je hier geniet van het geweldige uitzicht over het meer, is het water schoon en zwemveilig. Een prima plek om je spierpijn wat tijd te gunnen en bij te komen van alle indrukken.

Nog een laatste mijlpaal deze reis, we laten het zuidelijk halfrond achter ons, lunchen op de evenaar en rijden zo het noordelijk halfrond op. De toegift van deze reis beleef ik in het hotel aan het Victoriameer, waar ik de laatste nacht verblijf. Tijdens mijn ochtendwandeling ontdek ik een reeks restaurantjes aan het water. Kneuterige gezelligheid met gekleurde tafelkleden, plastic stoelen en houten barretjes met wiebelkrukken in het zand, een vissersbootje, een hoedenverkoper en weer dat magische uitzicht.

Elke keer als ik terugkom van een reis, voelt het alsof mijn hart gegroeid is. Nieuwe ervaringen, bewustwording over wat de wereld vormt en de schoonheid die moeder natuur met mij wil delen. Zoveel input, dat zaken die mij eerst deden verbazen, soms bijna logisch lijken op het moment dat ik terugreis naar

huis. Mijn reisadvies sluit hierop aan. Vaak ben ik deelgenoot van hele persoonlijke tijd. Tijd waarbij hobby's een rol spelen, tijd voor elkaar de agenda vult en nieuwe ervaringen de herinneringen inkleuren. Op **groetentitia.nl** lees je wat ik doe.

Groeten Titia

